

Geistlicher Baustein Nr. 29

-Unsere Erlösungssgnungen durch den Sieg des Kreuzes -

Albanische Übersetzung

Guri i Ndertimit Frymor Nr. 29

- Bekimet e Shpengimit tonë nëpërmjet Fitores së Kryqit -

"Kur Jezusi e mori uthullën, dhe tha: 'U krye!' Dhe e uli kokën dhe ia dorëzoi Frymën!" (Gjoni 19,30).

Unë gjithmonë kam thënë: kam takuar dy grupe njerëzish – besimtarët e Shkrimit dhe ata të Pentekostit. Besimtarët e Shkrimit e studiojnë Shkrimin sipas pozitës dhe e zbulojnë. Ata thonë: "Po, ne jemi bij të Perëndisë." Ata e besojnë këtë, po, por nuk kanë besim të vërtetë bashkë me të. Kurse ata të Pentekostit kanë shumë besim, por nuk e dinë se janë bij të Perëndisë. Është si një burrë që ka para në bankë, por nuk di të shkruajë çek; dhe tjetri di të shkruajë një çek, por nuk ka para në bankë.

Oh, sikur të mund të bashkoheshin të dyja, që burrat dhe gratë të mund ta njihnin! Ju, që vërtet jeni pagëzuar në Frymën e Shejt, duhet të tregoni shenjën (Eksodi 12,13), dhe atëherë keni të drejtë për çdo bekim shpengimi që Perëndia ka premtuar. Çdo gjë që Ai ka premtuar, është e jotja. Mbaje vetëm shenjën tënde mbi besimin tënd të patundur derisa të lutesh, dhe për Fjalën e Tij. Beso në Fjalën e Tij! [1]

Tani e gjejmë edhe tek Hebrenjtë 12,24, se gjaku i Besëlidhjes së Re flet më mira. Gjaku flet. Atëherë gjaku ka një zë. Dhe zëri i gjakut është Fjala. Haleluja! Ky është dallimi mes të drejtës dhe të gabuarës. Fjala dëshmohet nga zëri i gjakut. Zëri i gjakut është Fryma e Shejt, që sjell jetë. Është jetë, dhe i jep jetë Fjalës dhe e bën atë të gjallë (Rom. 8,11). Amin, amin, amin.

Sigurisht, gjaku flet; ai flet gjëra më të mira. Në Besëlidhjen e Vjetër gjaku fliste për faj. Në Besëlidhjen e Re flet për shpengim. Në Besëlidhjen e Vjetër fliste për vdekje dhe hidhërim. Në Besëlidhjen e Re flet për ringjallje dhe jetë. Ai flet për shërim. Flet për gëzim. Flet për fuqi.

Ai flet për jetën. Ai flet për qiellin. Dhe i njëjti gjak, që u derdh mbi tokë, thirri për vëllain e tij të vdekur, ose thirri për vëllain e tij që e kishte vrarë (Zanafilla 4,8-12). Gjakut të Jezus Krishtit mbulon të gjitha mëkatet tona dhe flet paqe, ringjallje, fuqi, jetë dhe shërim. Dhe të gjitha bekimet e shpengimit, për të cilat u derdh gjaku, flasin për ne. Sigurisht, gjaku flet. [2]

Tani mbani mend, çdo bekim i shpengimit është tashmë i blerë.

Çmimi është paguar. Ka vetëm një rrugë të vetme, që ti ndonjëherë do të jesh në gjendje ta marrësh, dhe kjo është: ta besosh dhe ta pranosh. Ai është Kryeprifti i rrëfimit tonë (Hebrenjve 4,14-16; Hebrenjve 7,18-19). Prandaj, Ai nuk mund të bëjë asgjë për ne, nëse ne më parë nuk rrëfejmë se Ai e ka bërë. Dhe kur ne e rrëfejmë atë, atëherë Ai është Kryeprifti, një ndërmjetës, që atëherë hyn në veprim dhe e sjell në rregull. Kështu, ne lutemi dhe i besojmë sot Perëndisë, mirësisë dhe mëshirës së Tij, që Ai të na japë pasurinë e hirit të Tij. Dhe kujto, ti duhet ta pranosh (Gjoni 1,12-13). [3]

Fryma e Shenjtë sot është në kërkim të zemrave të ndershme, që do t'i besojnë këtij mesazhi. Çdo gjë në Bibël, që është premtuar, është për këtë besimtar. Nëse ti e pranon në tërësinë e saj, atëherë Perëndia e di se ti do ta bësh; Ai të jep konfirmimin për këtë. Atëherë çdo premtim i dhënë është në pronësinë tënde, dhe Fryma e Shenjtë është aty, për ta bërë të gjallë për ty.

“Veprat që unë bëj, do t'i bëni edhe ju” (Gjoni 14,12). “Këto shenja do t'i ndjekin ata që besojnë” (Marku 16,17). Kjo është siguria. Kur ne shohim një grup njerëzish të mbledhur së bashku dhe këto shenja shfaqen, kjo është siguria se akti i pronësisë është aty, i cili konfirmon se këta janë prona e Perëndisë. Amen.

Ne tashmë jemi të ringjallur, Aleluja, nga gjërat e botës, drejt gjërave të premtimit të Perëndisë. Jo se do të jemi, por ne jemi. Ajo tashmë është në plan.

Dhe kur Fryma e Perëndisë vjen mbi ty dhe ti je me të vërtetë një nga vetitë e Perëndisë, për të cilat Ai ka folur. Por, nëse jo, ti do të çuditesh dhe do të shqetësohesh, do të vraposh andej e këndej dhe të gjitha llojet e gjërave, dhe kurrë nuk do të arrish në njohjen e së vërtetës (2.Timoteut 3,7).

Nëse ti je një nga ata, atëherë gjërat e vjetra do të zhduken shpejt dhe ti do të bëhesh i ri, dhe plani i shpengimit do të jetë i përmbushur. Ti je gati t'i bindesh çdo fjale që Perëndia ndonjëherë ka folur mbi ty që ta bësh. Ti i nënshtrohesh Fjalës së Tij. Çertifikata e pronësisë për kontratën, ekstrakti i regjistrimit të pronës, të takon ty. Borxhet janë të gjitha të shlyera. Gjithçka është larë, ashtu siç ishte në Ditën e Rrëshajëve. [4]

Besimi është fitorja mbi vdekjen. Besimi është fitorja mbi mëkatet. Besimi është fitorja mbi sëmundjen. Besimi është fitorja mbi shqetësimet. Besimi është fitorja mbi nervozizmin dhe trazimin. Besimi është fitorja mbi botën (1 Gjonit 5,4). [5]

-Çfarë ndodhi pra në kryq, në Golgotë?-

Në Jezus Krishtin ne kemi shpengimin me anë të gjakut të Tij, faljen e mëkateve sipas pasurisë së hirit të Tij (Efes. 1,7; Kol. 1,14; Heb. 9,11-12). Ai na ka larë nga mëkatet tona me gjakun e Tij (Zbul. 1,5; Jer. 31,34; Isa. 43,25) dhe na ka falur të gjitha shkeljet tona (Ps. 103,1-3). Gjëja më e madhe dhe më e rëndësishme që Golgota do të thotë për ne dhe për botën është: Ajo e ka zgjidhur përgjithmonë çështjen e mëkatit (1 Gjonit 3,9; 1 Gjonit 5,18; 1 Pjet. 1,18-19; Rom. 8,3-4).

Jezus Krishti na ka shpenguar nga mallkimi i ligjit, duke u bërë mallkim për ne. Sepse është shkruar:

“Mallkuar qoftë çdo njeri që varet në dru”, që bekimi i Abrahamit të vijë te kombet në Krishtin Jezus, me qëllim që ne, me anë të besimit, të marrim Frymën e premtuar (Gal. 3,13-14).

Jezus Krishti e ka shlyer aktin e borxhit që ishte kundër nesh; Ai e ka paguar fajin tonë që qëndronte kundër nesh dhe e ka hequr nga rruga, duke e gozhduar aktin e borxhit në kryq (Kol. 2,14).

Jezus Krishti pagoi dënimin e mëkatit. Çmimi i mëkatit u shlye, sepse paga e mëkatit ishte vdekja (Rom. 6:23). Njeriu u shpall fajtor ndaj mëkatit, dhe mëkati kishte një dënim që asnjë njeri nuk mund ta paguante (Rom. 3:23-27). Dënimi ishte aq i madh, sa nuk ishte askush që mund ta paguante, „sepse të gjithë kanë mëkatuar dhe e kanë humbur lavdia e Perëndisë“ (Rom. 3:23-24). Ne të gjithë u lindëm në mëkat, u formuam në padrejtësi, dhe erdhëm në botë duke folur gënjeshtër (Isa. 64:6; Rom. 3:4). Prandaj nuk ishte asnjë prej nesh që të ishte i denjë, kështu që Ai e bëri Vetë. Vetëm Njëri (një njeri) nuk ka mëkatuar kurrë, dhe për këtë arsye Ai mundi të paguante çmimin për ne, në vendin tonë. Ky ishte vetë Perëndia në Birin e Tij. Sepse Ai, me anë të hirit të Perëndisë, shijoi vdekjen për çdo njeri (Hebr. 2:9), faji u shlye. Ne jemi të lirë!

Vdekja do të thotë ndarje nga Perëndia. Ai, në vendin tonë, përjetoi këtë ndarje të tmerrshme nga Ati, kur Ai thirri: „Perëndia im, Perëndia im, përse më ke braktisur?“ (Mat. 27:46). Ai, pa mëkat, qëndroi atje i braktisur si një pa Perëndi, si mëkatari më i ulët, në mënyrë që ne të dimë: Ai kurrë nuk do të na lërë, as nuk do të na braktisë (Isa. 53:6; Ezek. 18:20; Rom. 6:23; Hebr. 13:5-6; Rom. 8:38-39).

Bibla thotë: „Dënimi për pagën tonë ra mbi Të!“ (Isa. 53:5). Cili ishte dënimi? vuajtjet dhe vdekja e Tij e hidhur! Jezusi mori gjykimin tonë mbi Vetën, zemërimi i Perëndisë u derdh mbi Të, derisa Ai, në vendin tonë, shijoi vdekjen.

Bibla thotë: Vdekja është paga e mëkatit. Jezusi pagoi për ne atë çmim kaq të lartë! Cili ishte ky çmim? Gjaku i çmuar, i vlefshëm i një Qengji të papërlyer. Ishte gjaku vetë i Perëndisë; Jezusi si Qengji i Perëndisë derdhi gjakun e Tij të shenjtë, hyjnor – Perëndia si Qengj (Gjoni 1,29). Vetë Perëndia ishte në Krishtin dhe pajtoi botën me Vetveten! Jezusi u bë mëkat për ne (2 Kor. 5,18-21).

Në Besëlidhjen e Vjetër çmimi ishte gjaku i një kafshe të pafajshme, por kjo nuk sillte shpëtim apo çlirim, por vetëm mbulonte fajin e kryer (Hebr. 9,12-14; 1 Pjet. 2,22-24; Ezek. 18,20). Por Jezusi e shijoi vdekjen për të gjithë (Hebr. 2,9). Me vdekjen e Tij, Jezusi e shkatërroi vetë vdekjen dhe solli në dritë jetën dhe pavdekshmërinë për familjen e Tij (2 Tim. 1,10).

Askush nuk ishte i denjë, askush nuk mundi ta paguante çmimin, sepse të gjithë kishin mëkatuar dhe kishin merituar vdekjen – vetëm Jezusi ishte Qengji pa mëkat i Perëndisë dhe u gjet i denjë (Zbulesa 5,1-6).

Jezus Krishti na bëri të gjallë bashkë me Veten, duke na falur të gjitha shkeljet tona (Kol. 2,13; Ps. 32,1-2).

Nëpërmjet Jezus Krishtit, Perëndia na pajtoi me Vetveten, duke mos na llogaritur shkeljet dhe duke vendosur fjalën e paktimit brenda nesh (2 Kor. 5,18-20).

Si judenjtë ashtu edhe paganët u pajtuan në një trup me Perëndinë nëpërmjet kryqit (Ef. 2,16; Rom. 5,10-11).

Jezus Krishti bëri paqe me anë të gjakut të kryqit të Tij, që nëpërmjet Tij të pajtonte me Vetveten gjithçka (Kol. 1,20; Ef. 2,14-15).

Nëpërmjet Jezus Krishtit

ne jemi të falur në të Dashurin (Efes. 1,6; 2.Kor. 4,1).

Jezus Krishti

na ka çliruar, ata që përmes frikës së vdekjes u mbajtën gjithë jetën në skllavëri (Hebr. 2,15), ashtu siç Jezusi çliroi shenjtorët e Besëlidhjes së Vjetër nga burgu i vdekjes, nga bota e të vdekurve, dhe i mori me Vete në lavdi (Efes. 4,7-8; Rom. 8,1-2; Gjon. 5,24). Ata që mund ta pranojnë Fjalën në plotësinë e saj, janë të lirë, sepse Fjala tashmë është gjykuar në Golgotë.

Jezus Krishti

me anë të vdekjes së Tij e shkatërroi atë që kishte fuqinë e vdekjes, pra djallin (Hebr. 2,14), sepse Ai duhej, me anë të hirit të Perëndisë, të shijonte vdekjen për të gjithë (Hebr. 2,9). Fuqia e Satanit është thyer.

Jezus Krishti

na ka pastruar ndërgjegjen nga veprat e vdekura me anë të gjakut të Tij, duke iu ofruar Vetë Perëndisë, përmes Frymës së përjetshme, si një flijim i përsosur (veprat e vdekura janë ato që bëjmë pa Të). (Hebr. 9,14; Hebr. 6,1).

"Ne jemi krijuar në Krishtin Jezus për vepra të mira" (Efes. 2,10; Rom. 4,3-5).

Jezus Krishti

vdiq për ne, kur ne ishim ende mëkatarë. Tani jemi të drejtësuar me anë të gjakut të Tij dhe përmes Tij do të shpëtojmë nga zemërimi i gjykimit (Rom. 5,8-9).

Jezus Krishti,

Ai u tejshpu për shkak të shkeljeve tona, u copëtua për paudhësitë tona; ndëshkimi ra mbi Të që ne të kishim paqe, dhe nëpërmjet plagëve të Tij ne jemi shëruar (Isa. 53,5-6; 1.Pjet. 2,24). Jezusi na shëroi nga dobësitë tona, sëmundjet, vuajtjet dhe hidhërimet tona (Psalmi 103,3).

Jezus Krishti,

me të vërtetë, Ai mori mbi Vete sëmundjet tona dhe i ngarkoi mbi Vete dhimbjet tona (Isa. 53,4).

Jezus Krishti

me një flijim të vetëm ka përsosur përjetë ata që shenjtërohen (Heb. 10,14; Mat. 5,48). „Prandaj le të shkojmë drejt pjekurisë së plotë“ (Heb. 6,1).

Jezus Krishti

na ka shpëtuar ne, që ishim nën ligj, që të merrnim birësinë. Po ashtu edhe ne, kur ishim fëmijë, ishim të nënshtruar si skllavër ndaj parimeve të botës (Gal. 4,1-5). Tani kemi marrë Frymën e birësisë, në të cilën thërrasim: Abba, Atë! (Rom. 8,15). Tani i përkasim familjes së Perëndisë (Ef. 1,5; Rom. 8,23).

Jezus Krishti

e ka përmbushur në mënyrë të përsosur ligjin e Perëndisë për ne, që drejtësia e kërkuar nga ligji të përmbushet në ne, që nuk ecim sipas mishit, por sipas Frymës (Rom. 8,1-4).

Jezus Krishti

na ka shenjtëruar me anë të flijimit të trupit të Tij, një herë e përgjithmonë (Heb. 10,10; Gjon. 17,16-19; 1 Kor. 1,30-31). Ai e ka shenjtëruar popullin me gjakun e Vet (Heb. 13,12).

Me Krishtin,

e dimë se njeriu ynë i vjetër është kryqëzuar bashkë me Të, që trupi i mëkatit të shkatërrohet, në mënyrë që të mos i shërbejmë më mëkatit (Rom. 6,6-11). E besueshëm është fjala: nëse kemi vdekur bashkë me Të, edhe do të jetojmë bashkë me Të (2 Tim. 2,11). Me anë të kryqit të Krishtit, njeriu ynë i vjetër – i quajtur edhe burri ynë i parë (Rom. 7,1-6) – është kryqëzuar bashkë me Të. Burri ynë i vjetër sektar (natyra botërore) vdiq bashkë me Të (Gal. 6,14), dhe ne u martuam përsëri me Zotin tonë Jezus Krisht.

Jezusi Krishti

Përmes gjakut të Tij vetanak ka hapur një rrugë për ne, që të mund t'i ndjekim Atë për të hyrë në Shënjtëror me fuqinë e gjakut të Jezusit (Heb. 10,19-20), rrugën e shenjtërisë (Is. 35,8-10).

Jezusi Krishti

na dha jetën e Tij të mrekullueshme dhe të lavdishme, jetën e përjetshme. Qeliza e gjakut të Perëndisë u thye në Golgata dhe jeta e Tij hyjnore doli nga gjaku i Tij, e cila iu dha të vërtetëve besimtarë përmes Frymës së Tij, pagëzimit me Frymën e Shenjtë (Gjn. 11,25-26; Gjn. 3,16; Gjn. 5,24).

Jezusi Krishti

na bëri trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkatrashëgimtarë me Krishtin përmes vdekjes së Tij në kryq. Përmes vdekjes së testatorit (testit) , testamenti tani është në fuqi të plotë (Heb. 9,15-18; Rom. 8,17; Gal. 4,1-9).

Më i madhi është Ai që është brenda jush, se sa kjo karrige me rrota. Më i madhi është Ai që është brenda jush, se sa kjo barelë. Më i madhi është Ai që është brenda jush, se sa kjo sëmundje e kancerit. Më i madhi është Ai që është brenda jush, se sa kjo sfidë. Ai është më i madhi se çdo gjë që djalli mund t'ju vendosë. "Më i madhi është Ai që është brenda jush, se sa ai që është në botë" (1 Gjn. 4,4). Më i madhi është Ai! Po!

Ai është brenda nesh, që do të thotë: Krishti (Rom. 8,37). Ai ishte çlirimtar i çdo armiku për ne. Kur ishte këtu në tokë, Ai mposhti mëkatin, mposhti sëmundjen, mposhti vdekjen, mposhti ferrin, mposhti varrin, dhe tani jeton brenda nesh si Fitimtari! Ai mposhti sëmundjen, ferrin, vdekjen, varrin dhe erdhi tek ne për të na çliruar nga të gjitha këto. Dhe më i madhi është Ai që është brenda jush, se ai që mund t'ju mashtrojë me këto gjëra. Po! "Më i madhi është Ai që është brenda jush, se sa ai që është në botë." [6]

Unë e dëboj djallin. Satan, ti nuk je gjë tjetër veçse një mashtrim, dhe tani je zbuluar këtu përmes dëshmisë sipas shkrimeve të Jezusit të gjallë dhe të ringjallur. Unë të urdhëroj ty që nëpërmjet të Perëndinë të gjallë, dil nga këta njerëz dhe lejo që ata të shkojnë, për lavdinë e Perëndisë!

Të gjithë ata që e pranonin shërimin e tyre, ngrihuni në këmbë tani dhe thoni: „Unë besoj. Nuk ka rëndësi se çfarë ndodh, sa kohë merr, unë gjithsesi e di se do të shërohem. E pranoj me gjithë zemrën time."

Ngrihni tani duart tuaja! „Faleminderit, Zot!" Lavdëroni Zotin! Është e vërtetë, jepni Atij lavdërim! Ngrihni tani duart dhe lavdëroni Atë për shërimin tuaj! [7]

Tani, Zot, kjo sfidë është përballuar, që Satani, mashtruesi i madh, nuk ka të drejtë të mbajë një fëmijë të Perëndisë. Ai është një krijesë e mundur (Kol. 2,13-15). Jezus Krishti, vendi i vetëm i adhurimit, emri i vetëm i vërtetë, e mundi atë në Golgota. Dhe ne lavdërojmë Gjakun e Tij tani, sepse Ai e ka mundur çdo sëmundje, çdo vuajtje. Dhe unë e sfidoj Satanin që të largohet nga këta njerëz. Në emrin e Jezus Krishtit, dil jashtë nga këta njerëz, dhe le të lirohen! [8]

Tani, ju të sëmurë dhe nevojtarë këtu, Perëndia ka blerë tashmë shërimin tuaj. Ju jeni tashmë të shëruar, secili prej jush. Shërimi në Golgota është bërë një vepër e përfunduar. Çdo bekim i shpengimit, për të cilin Krishti vdiq, është përmbushur në Golgota. Çmimi është paguar. Djalli të mashtron vetëm më tej. Jezusi jeton! [9]

Satani, nuk mund t'i mbash më! Ata janë tani fëmijë të Perëndisë. Po ta bëj këtë të qartë për ty. Duhet të largosh dorën tënde nga jeta e tyre, ata i përkasin tani Perëndisë. Unë i kërkoj për Atë. I kërkoj si trofe të dashurisë së Krishtit në Golgota. Unë të sfidoj dhe të jap përgjigje; ti nuk ke asnjë pushtet dhe të drejtë. Ti nuk ke pushtet mbi ta; nuk e ke pasur kurrë, ti vetëm i ke mashtruar. Ti vetëm ke mashtruar. Krishti të ka zhveshur nga çdo pushtet në Golgota. Ai të ka marrë çdo fuqi që ke pasur ndonjëherë. Dhe ti nuk je asgjë tjetër veçse një mashtrim dhe ne e kemi quajtur mashtrimin tënd me emër. Ata janë tani fëmijë të Perëndisë. [10]

Satan, ne si Bashkësi e Perëndisë të flasim drejtpërdrejt ty. Ti je një djall, një frymë torturuese. Dhe ti ke lidhur shërbëtorët e Perëndisë përmes frymës tënde mashtruese. Si njerëz, ne nuk kemi fuqi kundër teje. Prandaj nuk vijmë për të të përballuar në emër të një Bashkësie ose organizate, sepse ata janë mundur.

Por ne vijmë për të të përballuar në emër të Fitimtarit tonë, Jezus Krisht. Ne lavdërojmë Emrin e Tij dhe Praninë e Tij para njerëzve si Çlirimtar i çdo sëmundjeje dhe çdo vuajtjeje, të cilat janë vendosur nën këmbët e Tij. Dhe ne si shërbëtorët e Tij përmbushim urdhrin e Tij. Ne të sfidojmë në emër të Jezus Krishtit, lësho çdo njeri nga këta njerëz! Ne ndjekim urdhrin e Tij duke vendosur duart mbi të sëmurët. Dhe ata do të sherohen (Marku 16,17-18). Sepse ne e themi këtë në emër të Jezus Krishtit. [11]

Atë, Perëndi, gjithë jeta jonë është e mbështjellë nga kjo, sepse Ti je, dhe Ti je jeta jonë. Tani, këtu ka disa, Zot, që madje mbajnë këtë shenjë, për të cilën kam folur. Ata e kanë marrë këtë shenjë në pronësi, dhe megjithatë janë të sëmurë. Dhe unë dua të flas sot për mënyrën se si t'u japim atyre guxim, për t'i inkurajuar të marrin të drejtat që Perëndia ua ka dhënë. Ata kanë të drejtë të mundin këtë djall. Ai tashmë është mundur, dhe vetëm po i gënjen. Unë i kërkoj ata,

Atë. [12]